

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 czerwca 1993 r.

w sprawie cel na towary przywożone z zagranicy.

Na podstawie art. 4 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445, z 1991 r. Nr 60, poz. 253, Nr 73, poz. 320 i Nr 100, poz. 442 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się stawki celne na towary przywożone z zagranicy w wysokości określonej w Taryfie celnej, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Taryfa celna określa stawki celne:

- 1) podstawowe, które stosuje się, z zastrzeżeniem pkt 3 lit. a), do towarów pochodzących z krajów i regionów:
 - a) Stron Układu Ogólnego w Sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT),
 - b) do których stosuje się również klauzulę największego uprzywilejowania, wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia,
- 2) preferencyjne, które stosuje się, z zastrzeżeniem pkt 3 lit. b), do towarów pochodzących z:
 - a) pozaeuropejskich krajów i regionów rozwijających się (stawki preferencyjne DEV), wymienionych w załączniku nr 3 do rozporządzenia, jeżeli wartość produktu krajowego brutto przypadającego na jednego mieszkańca nie przekracza wartości produktu krajowego brutto przypadającego na jednego mieszkańca w Polsce,

b) krajów i regionów najmniej rozwiniętych (stawka preferencyjna LDC), wymienionych w załączniku nr 4 do rozporządzenia,

3) autonomiczne, które stosuje się do towarów pochodzących:

a) z krajów i regionów, o których mowa w pkt 1, jeżeli stawka celna podstawowa jest wyższa od określonej dla tego towaru stawki celnej autonomicznej lub gdy stawka celna podstawowa nie została określona,

b) z krajów i regionów, o których mowa w pkt 2, jeżeli stawka celna preferencyjna nie została określona, a towar nie pochodzi z kraju lub regionu wymienionego również w załączniku nr 2; jeżeli towar pochodzi z kraju lub regionu wymienionego w załączniku nr 2, przepis pkt 1 i pkt 3 lit. a) stosuje się odpowiednio,

c) z krajów i regionów innych niż te, o których mowa w pkt 1 i 2.

2. Do towarów, dla których nie można ustalić kraju lub regionu pochodzenia towaru, stosuje się stawkę celną autonomiczną podwyższoną o 100% lub stawkę podstawową podwyższoną o 100%, jeżeli jest wyższa od stawki autonomicznej.

§ 3. Stawki celne podstawowe oraz stawki celne autonomiczne, o których mowa w § 2, stosuje się po udokumen-

towaniu pochodzenia towarów zgodnie z wymogami określonymi odrębnie.

§ 4. 1. Preferencyjne stawki celne określone w § 2 ust. 1 pkt 2 stosuje się do towarów bezpośrednio zakupionych w krajach i regionach wymienionych w załączniku nr 3 lub nr 4 oraz bezpośrednio przywożonych z tych krajów i regionów, po udokumentowaniu pochodzenia towarów zgodnie z wymogami określonymi odrębnie.

2. Za towary bezpośrednio zakupione uważa się towary, które podmiot gospodarczy dokonujący obrotu towarowego z zagranicą zakupił w firmie zarejestrowanej w którymkolwiek z krajów lub regionów wymienionych w załączniku nr 3 lub nr 4.

3. Za towary bezpośrednio przywożone uważa się towary, których transport z przyczyn geograficznych, transportowych, technicznych lub ekonomicznych odbywał się nawet przez terytoria kilku krajów i regionów, również wtedy, gdy towary te były czasowo magazynowane na terytoriach tych krajów lub regionów, pod warunkiem że pozostawały one przez cały czas pod dozorem celnym. Przekazanie towarów pod dozorem celnym w trakcie tranzytu musi być potwierdzone przez władze celne kraju tranzytu.

§ 5. 1. Ustanawia się 6% stawkę celną niezależnie od stawek celnych określonych w § 1 i 2 na towary przywożone z zagranicy.

2. Cło według stawki celnej, o której mowa w ust. 1, jest pobierane niezależnie od tego, czy towar jest zwolniony w części lub w całości od cła, cło zostało zawieszona lub jest pobierane według innych stawek celnych niż określone w § 1 i 2.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do towarów zwolnionych od cła na podstawie art. 12 ust. 1, art. 13 i art. 14 ust. 1 pkt 1—5, 7—36 i 38 oraz art. 15, art. 17 ust. 1 pkt 1, 3—10 i ust. 2 oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445, z 1991 r. Nr 60, poz. 253, Nr 73, poz. 320 i Nr 100, poz. 442 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 85), zwanej dalej „ustawą”, oraz na podstawie odrębnych ustaw.

§ 6. 1. Przy ustalaniu należności celnych zaokrągla się:

- 1) do pełnych 10.000 zł — wartość celną towaru,
- 2) do pełnego 1000 zł — kwoty naliczonego cła oraz kwoty odsetek za zwłokę.

2. Zaokrąglanie do pełnych kwot następuje w ten sposób, że końcówki nie przekraczające i równe połowie kwoty określonej w ust. 1 pomija się, a końcówki przekraczające połowę tych kwot podnosi się do pełnych kwot.

§ 7. Przy przywozie towarów uprzednio wywiezionych czasowo za granicę w celu naprawienia, uszlachetnienia, przerobu lub przetworzenia stosuje się stawkę celną właściwą dla towaru według jego stanu w dniu zgłoszenia do odprawy celnej przywózowej, a za wartość celną przyjmuje się wartość wykonanej naprawy, uszlachetnienia, przerobu lub przetworzenia oraz wartość materiałów zużytych w wy-

konywanym procesie, powiększone o kwoty wymienione w art. 25 ust. 1 pkt 1—6 ustawy.

§ 8. 1. Do towarów objętych kontraktami zawartymi przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia i wysłanych przed tym dniem stosuje się stawki celne określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1991 r. w sprawie ceł na towary przywożone z zagranicy (Dz. U. Nr 67, poz. 288, Nr 74, poz. 325 i 327, Nr 93, poz. 412, Nr 121, poz. 529, z 1992 r. Nr 6, poz. 26, Nr 15, poz. 58, Nr 17, poz. 71 i Nr 81, poz. 417 oraz z 1993 r. Nr 29, poz. 135), jeżeli stawka celna określona w taryfie celnej, o której mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia, jest wyższa albo kraj lub region pochodzenia towaru był objęty preferencjami celnymi, a nie został objęty preferencjami celnymi, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że zostały zgłoszone do odprawy celnej w ciągu jednego miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Przez kontrakty, o których mowa w ust. 1, rozumie się kontrakty potwierdzone fakturami handlowymi, wystawionymi przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą towarów, w odniesieniu do których pobieranie ceł zostało zawieszona:

- 1) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 1992 r. w sprawie zawieszenia do dnia 30 czerwca 1993 r. pobierania ceł od niektórych towarów (Dz. U. Nr 101, poz. 507),
- 2) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 marca 1993 r. w sprawie zawieszenia do dnia 30 czerwca 1993 r. pobierania ceł od niektórych towarów (Dz. U. Nr 21, poz. 89).

§ 9. Wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia decyzje w sprawach:

- 1) udzielenia koncesji na obrót z zagranicą towarami na podstawie ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 26, poz. 149, Nr 34, poz. 198 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 31, poz. 128, Nr 41, poz. 179, Nr 73, poz. 321, Nr 105, poz. 452, Nr 106, poz. 457 i Nr 107, poz. 460 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127 i Nr 47, poz. 212),
 - 2) przydziału kontyngentów, udzielenia pozwoleń na przywóz towarów z zagranicy i na wywóz towarów za granicę na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne
- zachowują moc do upływu terminu ich ważności.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1991 r. w sprawie ceł na towary przywożone z zagranicy (Dz. U. Nr 67, poz. 288, Nr 74, poz. 325 i 327, Nr 93, poz. 412, Nr 121, poz. 529, z 1992 r. Nr 6, poz. 26, Nr 15, poz. 58, Nr 17, poz. 71 i Nr 81, poz. 417 oraz z 1993 r. Nr 29, poz. 135).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 lipca 1993 r.

Prezes Rady Ministrów: *H. Suchocka*

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1993 r. (poz. 235)

Załącznik nr 1
(załącznik nr 1 do rozporządzenia stanowi oddzielne wydawnictwo)

Załącznik nr 2

WYKAZ KRAJÓW I REGIONÓW STRON UKŁADU OGÓLNEGO W SPRAWIE TARYF CELNYCH I HANDLU (GATT) ORAZ INNYCH KRAJÓW I REGIONÓW, WOBEC KTÓRYCH RZECZPOSPOLITA POLSKA STOSUJE KLAUZULĘ NAJWIĘKSZEGO UPZYWILEJOWANIA

Ameryka Północna

Grenlandia
Kanada
St Pierre i Miquelon
Stany Zjednoczone Ameryki (USA)

Ameryka Środkowa i Południowa

Anguilla
Antigua i Barbuda
Antyle Holenderskie
Argentyna
Aruba
Bahamy
Barbados
Belize
Bermudy
Boliwia
Brazylia
Chile
Dominika
Dominikana
Dziewicze Wyspy Brytyjskie
Dziewicze Wyspy U.S.A.
Ekwador
Falklandy-Malwiny
Grenada
Gujana
Gujana Francuska
Gwadelupa
Gwatemala
Haiti
Honduras
Jamajka
Kajmany
Kolumbia
Kostaryka
Kuba
Martynika
Meksyk
Montserrat
Nikaragua
Panama
Paragwaj
Peru
Puerto Rico
St Christopher i Nevis
St Lucia
St Vincent i Grenadyny
Salwador
Surinam
Trynidad i Tobago
Turks i Caicos
Urugwaj
Wenezuela

Afryka

Algieria
Angola
Benin
Botswana
Brytyjskie Terytorium Pacyfiku
Burkina Faso
Burundi
Côte d'Ivoire
Czad
Dżibuti
Egipt
Etiopia
Gabon
Gambia
Ghana
Gwinea
Gwinea-Bissau
Gwinea Równikowa
Kamerun
Kenia
Komory
Kongo
Lesotho
Liberia
Libia
Madagaskar
Malawi
Mali
Maroko
Mauretania
Mauritius
Mozambik
Namibia
Niger
Nigeria
Republika Południowej Afryki
Republika Środkowoafrykańska
Republika Zielonego Przylądka
Reunion
Rwanda
Sahara Zachodnia
Senegal
Seszele
Sierra Leone
Somalia
Suazi (Swaziland)
Sudan
Tanzania
Togo
Tunezja
Uganda
Wyspa Świętej Heleny
Wyspy Św. Tomasza i Książęca
Zair
Zambia
Zimbabwe

Azja

Afganistan
Arabia Saudyjska
Bahrajn
Bangladesz
Bhutan
Brunei
Chiny
Cypr
Filipiny
Hongkong
Indie
Indonezja
Irak
Iran
Izrael
Japonia
Jemen
Jordania
Kambodża
Katar
Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna
Kuwejt
Laos
Liban
Makau
Malediwy
Malezja
Mongolia
Myanmar
Nepal
Oman
Pakistan
Republika Korei
Singapur
Sri Lanka
Strefa Neutralna
Syria
Tajlandia
Tajwan
Wietnam
Zjednoczone Emiraty Arabskie

Europa

Albania
Austria
Armenia
Azerbejdżan
Belgia
Białoruś
Bośnia i Hercegowina
Bułgaria
Chorwacja
Czechy
Dania
Estonia
Finlandia
Francja
Gibraltar
Grecja
Gruzja

Hiszpania
Holandia
Irlandia
Islandia
Kazachstan
Kyrgyzstan
Liechtenstein
Litwa
Łotwa
Luksemburg
Macedonia
Malta
Monako
Mołdowa
Niemcy (Republika Federalna Niemiec)
Norwegia
Portugalia
Rosja (Federacja Rosyjska)
Rumunia
Federalna Republika Jugosławii (Serbia i Czarnogóra)
Słowacja
Słowenia
Szwajcaria
Szwecja
Tadżykistan
Turcja
Turkmenistan
Ukraina
Uzbekistan
Watykan
Węgry
Wielka Brytania
Włochy
Wyspy Owcze

Australia i Oceania

Australia
Fidzi
Francuskie Terytorium Południowe
Guam
Kiribati
Minor
Norfolk
Nowa Kaledonia
Nowa Zelandia
Palau
Papua-Nowa Gwinea
Samoa Zachodnie
Samoa Amerykańskie
Tonga
Tuvalu
Vanuatu
Wallis i Futuna
Wyspa Bożego Narodzenia
Wyspy Cooka
Wyspy Kokosowe
Wyspy McDonalda i Heard
Wyspy Salomona

Antarktyda

Antarktyda.

Załącznik nr 3

WYKAZ KRAJÓW I REGIONÓW ROZWIJAJĄCYCH SIĘ POZAEUROPEJSKICH, WOBEC KTÓRYCH STOSUJE SIĘ STAWKI CELNE PREFERENCYJNE DEV

Ameryka Środkowa i Południowa

Argentyna
 Belize
 Boliwia
 Dominika
 Dominikana
 Ekwador
 Grenada
 Gujana
 Gwatemala
 Honduras
 Jamajka
 Kolumbia
 Kostaryka
 Kuba
 Nikaragua
 Paragwaj
 Salwador
 St Vincent i Grenadyny
 St Lucia
 Turks i Caicos

Azja

Chiny
 Filipiny
 Indie
 Indonezja
 Jordania
 Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna

Liban
 Mongolia
 Pakistan
 Sri Lanka
 Syria
 Tajlandia
 Wietnam

Afryka

Angola
 Côte d'Ivoire
 Egipt
 Ghana
 Kamerun
 Kenia
 Kongo
 Maroko
 Namibia
 Nigeria
 Senegal
 Suazi (Swaziland)
 Tunezja
 Zimbabwe

Australia i Oceania

Fidzi
 Papua-Nowa Gwinea
 Tonga.

Załącznik nr 4

WYKAZ KRAJÓW I REGIONÓW NAJMNIJ ROZWIŃTYCH, WOBEC KTÓRYCH STOSUJE SIĘ STAWKI CELNE PREFERENCYJNE LDC

Ameryka Środkowa i Południowa

Haiti

Azja

Afganistan
 Bangladesz
 Bhutan
 Jemen
 Kambodża
 Laos
 Malediwy
 Myanmar
 Nepal

Afryka

Benin
 Botswana
 Burkina Faso
 Burundi

Czad
 Dżibuti
 Etiopia
 Gambia
 Gwinea
 Gwinea Równikowa
 Gwinea-Bissau
 Komory
 Lesotho
 Liberia
 Madagaskar
 Malawi
 Mali
 Mauretania
 Mozambik
 Niger
 Republika Środkowoafrykańska
 Republika Zielonego Przylądka
 Rwanda
 Sierra Leone
 Somalia
 Sudan

Tanzania
Togo
Uganda
Wyspy Św. Tomasza i Książęca
Zair
Zambia

Australia i Oceania

Kiribati
Samoa Zachodnie
Tuvalu
Vanuatu
Wyspy Salomona.